Dijous 6 de Pasqua

Text de l'Evangeli (*Jn* 16,16-20): En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Una mica i ja no em veureu, i de nou una mica i em veureu». I digueren entre ells alguns dels deixebles: «Què és això que ens diu: "Una mica i no em veureu, i de nou una mica i em veureu", i: "Me'n vaig al Pare"?». Deien, doncs: «Què és això que diu: "Una mica"? No sabem de què parla». Conegué Jesús que el volien interrogar, i els digué: «Us pregunteu entre vosaltres perquè he dit: "Una mica i no em veureu, i de nou una mica i em veureu"? En veritat, en veritat us dic que plorareu i us planyereu, però el món s'alegrarà. Vosaltres us entristireu, però la vostra tristesa es convertirà en joia».

© Albada Editorial / evangeli.net

«La vostra tristesa es convertirà en joia»

Mn. Joan Pere PULIDO i Gutiérrez
(Sant Feliu de Llobregat, Espanya)

Avui, contemplem de nou la Paraula de Déu amb l'ajut de l'evangelista Joan. En aquests darrers dies de Pasqua sentim una inquietud especial per a fer nostra aquesta Paraula i entendre-la. La mateixa inquietud dels primers deixebles, que s'expressa profundament en les paraules de Jesús —«Una mica i ja no em veureu, i de nou una mica i em veureu» (Jn 16,16)— concentra la tensió de les nostres inquietuds de fe, de la recerca de Déu en la nostra vida quotidiana.

Els cristians del segle XXI sentim la mateixa urgència que els cristians del primer segle. Volem veure Jesús, necessitem experimentar la seva presència enmig nostre, per a reforçar la nostra fe, esperança i caritat. Per això, ens provoca tristesa pensar que Ell no hi sigui entre nosaltres, que no puguem sentir i tocar la seva presència, sentir i escoltar la seva paraula. Però aquesta tristesa es transforma en alegria profunda quan experimentem la seva presència segura entre nosaltres.

Aquesta presència, així ens ho recordava Joan Pau II en la seva Carta encíclica Ecclesia de Eucharistia, es concreta —específicament— en l'Eucaristia: «L'Església viu de l'Eucaristia. Aquesta veritat no expressa només una experiència quotidiana de fe, sinó que concentra en síntesi el nucli del misteri de l'Església. Aquesta experimenta amb alegria com es realitza contínuament, de moltes maneres, la promesa del Senyor: 'jo soc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món' (Mt 28,20b). (...) L'Eucaristia és misteri de fe

i, alhora, “misteri de llum”. Cada vegada que l'Església la celebra, els fidels poden reviure l'experiència dels dos deixebles d'Emaús: ‘I se’ls obriren els ulls i el reconegueren’ (Lc 24,31)».

Demanem a Déu una fe profunda, una inquietud constant que es sacii en la font eucarística, escoltant i entenent la Paraula de Déu; menjant i saciant la nostra fam en el Cos de Crist. Que l'Esperit Sant ompli de llum la nostra recerca de Déu.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «Primer, va oferir el seu sacrifici aquí a la terra, quan va sofrir la més cruel mort. Després, quan revestit de la nova vestidura de la immortalitat va entrar per la seva pròpia sang en el santuari, o sigui, en el cel, va presentar davant el tron del Pare celestial aquella sang d’immens valor, que havia vessat una vegada per sempre en favor de tots els homes, pecadors» (Sant Joan Fisher)

- «Tampoc nosaltres trobarem la vida si estem tristos i sense esperança i tancats en nosaltres mateixos. Obrim, en canvi, al Senyor els nostres sepulcres segellats perquè Jesús entri i ens ompli de vida. Ell desitja venir i prendre’ns la mà, per treure’ns de l’angoixa» (Francesc)

- «Abans de l’Ascensió, el Crist va afirmar que encara no era l’hora d’establir el Regne messiànic i gloriós que Israel esperava (cf. Ac 1,6-7) i que havia de portar, segons els profetes, l’ordre definitiu de la justícia, de l’amor i de la pau. Segons el Senyor, el temps present és el temps de l’Esperit i del testimoniatge» (Catecisme de l’Església Catòlica, nº 672)